

[Tove Lindbo Larsen]

lov for lovgivningens skyld – det er der ingen der vil, og det er der slet ingen grund til overhovedet at sige i dette Ting, for vi har love nok – vil ministeren måske se lidt venligere på dette forslag, hvis vi ved fælles hjælp under udvalgsarbejdet kan finde frem til, at det vil være godt, om man har et sikkerhedsnet under speciallovene.

Industriministeren (Nils Wilhjem):

Jeg synes nok, det var en vidtgående fortolkning, fru Tove Lindbo Larsen foretog af mit sidste indlæg. Det, jeg sagde – for at der ikke skal herske nogen tvivl om det – var: lad os få dokumenteret de områder, hvor der måtte være et reelt behov, og så er det min opfattelse og regeringens opfattelse, at vi via speciallovgivningen kan ramme disse områder.

Med hensyn til det af fru Birthe Hansen nu rejste spørgsmål vil jeg sige, at jeg meget gerne vil undersøge det, og at vi skal komme tilbage til det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 66:

Forslag til folketingsbeslutning om en lovgivning om kommanditselskaber.

Af Svend Andersen (S) m.fl.
(Fremsat 27/11 86).

Forslaget sattes til forhandling

Forhandling

Industriministeren (Nils Wilhjem):

Min forgænger udtalte i februar 1985 i et svar til erhvervsudvalget, at det er regeringens mål at tilvejebringe selskabsretlig regulering af forholdene for udøvelse af erhvervs-mæssig virksomhed; herunder er det hensigten at fremsætte et lovforslag om kommanditselskaber.

Et lovudkast om kommanditselskaber var på daværende tidspunkt sendt til høring hos interesserede organisationer. Høringsrunden og de efterfølgende forhandlinger med de hørte organisationer viste imidlertid, at der var betydelig uenighed om, hvilket omfang en regulering burde antage. De indkomne kommentarer var af en sådan art, at regeringen besluttede indtil videre at udsætte fremsættelsen af et forslag til lov om kommanditselskaber. Dette blev meddelt Folketingets erhvervsudvalg i industriministerens svar af 20. december 1985 på det af udvalget stillede spørgsmål.

Kommanditselskabsformen er, vil jeg gerne sige, ikke særlig udbredt. Omkring 1980 var der ca. 840 kommanditselskaber. Den senest tilgængelige statistik viser, at der i 1984 var 629, og at der i dag er 686. Det ligger altså på et nogenlunde stabilt niveau, hvis vi ser det over de senere år. Disse tal er det rimeligt at sammenligne med, at vi har omkring 70.000 aktie- og anpartsselskaber. Da spørgsmålet om regulering af kommanditselskabers forhold således ikke er et hastende problem efter vores mening, blev fremsættelsen af et nyt, bearbejdet lovforslag ikke medtaget i regeringens lovprogram for indeværende folketingsår. Forslaget til folketingsbeslutning indeholder en fortegnelse over et eventuelt lovforslags indhold. Dette er et af de punkter, hvorom der er ret delte meninger. En række organisationer er af den opfattelse, at en regulering af visse af disse forhold kan ske ved, at en lov stiller krav om vedtægtsbestemmelser, men ikke direkte regulerer alle detailforhold. Der er behov for en nærmere bearbejdning i ministeriet af bl.a. disse spørgsmål, og under hensyn til den prioritering, dette arbejde for tiden kan gives i relation til mange af de andre spændende opgaver, vi er i gang med med hensyn til udmøntningen af den dynamiske erhvervs-politik, bør beslutningsforslaget efter min mening med denne bløde argumentation forkastes.